

Rapport til Norsk Sjakkblad, NM i Røros, 2002

Bortsett fra noen partier i den tyske bundesliga kan jeg nesten ikke huske sist jeg spilte en skikkelig turnering. Men trenergjerningen på NTG gjør selvfølgelig at man holder seg sånn noenlunde i sjakkform.

Spesielt har det vært spennende og lærerikt å analysere med Leif Erlend Johannessen, Magnus Carlsen og Carl Fredrik Ekeberg, noe vi faktisk har gjort en hel del det siste halvåret.

En samling med rekrutter født i 1987 like før Landsturneringen var også meget fruktbar for eget vedkommende. Blant annet kikket vi der litt på Leninggrad-varianten i Hollandsk, en åpning jeg fikk testet i tre av partiene, med brukbart hell.

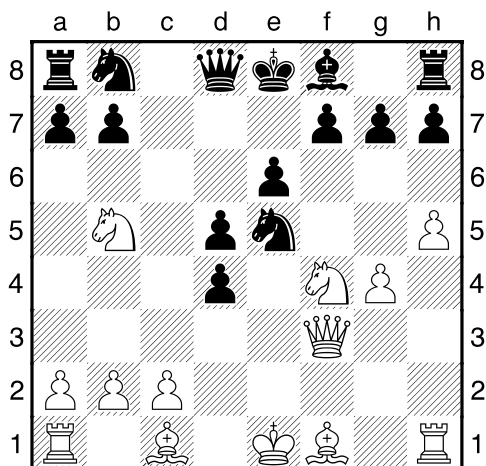
Riktignok tapte jeg med svart mot Leif Erlend, men det skyldtes heller en kollaps på slutten enn åpningen. Faktisk sto jeg kvalitet og bonde over, før vår ferskeste stormester lurte meg i tidsnøden.

Men bortsett fra to trekk i dette partiet – det ene kostet et halvpoeng, det neste enda et halvpoeng – var jeg faktisk brukbart fornøyd med de fleste trekkene jeg gjorde i Landsturneringen. Det er svært sjelden man kan si det etter en turnering. Men det var morsomt å spille, og arrangementet og omgivelsene i Røros var jo overveldende, og slikt smitter over på spillet. Mot Berge Østenstad våget jeg meg sågar ut på en dristig affære i en sylskarp variant i Caro-Cann:

Agdestein - Østenstad

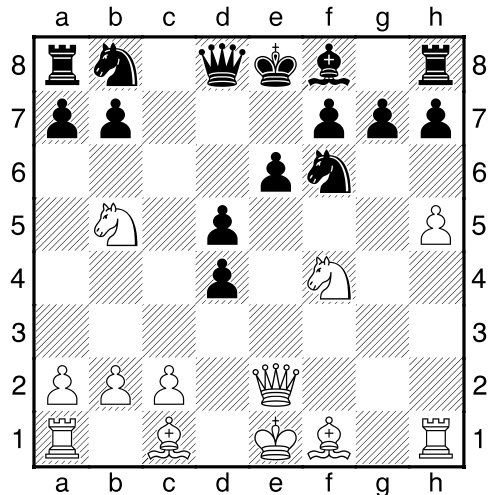
Elite, NM (8), 2002

1.e4 c6 2.d4 d5 3.e5 Lf5 4.Sc3 e6 5.g4 Lg6 6.Sge2 Se7 7.Sf4 Siste skrik er 7.f4. I partiet Topalov-Bareev i Dortmund like etter NM vant hvit i stor stil etter 7.f4 c5 8.h4 h5 9.f5 exf5 10.g5 og løperen på g6 ser ikke så bra ut. **c5 8.h4** 8.dxc5 er vel det nest hotteste alternativet etter 7.f4. Både Berge og jeg var på rimelig bar bakke og forsøkte å spille raskt og med selvsikker mine i håp om at motstanderen skulle tro den andre kunne masse. **8...cxd4 9.Sb5 Sec6 10.h5 Le4 11.f3 Lxf3** Hovedalternativet er 11...a6 hvorpå hvit kan velge mellom 12.fxex4 og 12.Sd6+. **12.Dxf3 Sxe5**

a b c d e f g h

13.Df2!? Kanskje er dette en viktig nyhet. Stillingen er faktisk spilt en rekke ganger av gode gutter. Anand for eksempel valgte 13.Dg3. Men hvit ender da etter hvert med å trekke springeren på b5 til a3, og der står den jo mildt sagt elendig. Jeg tror jeg brukte 50 minutter på å finne 13.Df2. Alternativene fristet ikke. **13...Sxg4?! 13...Lb4+ 14.Kd1** bare hjelper hvit. Det mest naturlige er 13...Sbc6 hvorpå jeg lurte på hva en kar som Shirov ville mene om stillingen etter 14.Sd3!? **Sxg4 15.Df4 Da5+ 16.Ld2 Dxb5 17.Se5!?** **Dxf1+ 18.Txf1 Sgxe5.** Svart har da to springere og fire bønder for dronningen. Jeg diskuterte stillingen litt med den engelske superstormesteren Julian Hodgson da han var på vårt sommersted på Stord like etter NM og han foretrakk dronningen, men jeg er ikke sikker. Berge fryktet etter 13...Sbc6 helt enkelt 14. Le2, hvorpå både 14...Db6 og 14...Lc5 kan besvares med 15.c3! Men han hadde oversett 14...Sxg4 15.Lxg4 Da5+ og svart får tilbake springeren. Bedre da er (etter 14...Sxg4) 15.Dg1 og etter 15...Se3 16.Lxe3 dxe3 17.Dxe3 har kanskje hvit fordel da brikkene er aktive. **14.De2 Sf6?** Nødvendig var 14...Se3, men hvit har da mange brikker å angripe med både etter 15.Lxe3 15...dxe3 16.Dxe3 og 15.Sxd4 Sxf1 16.Txf1.

15.Sxe6! fxe6 16.Dxe6+ Le7 16...De7 var nødvendig, men etter 17.Sd6+ Kd8 18.Sf7+ Ke8 19.Dxe7+ Lxe7 20.Sxh8 ender hvit opp med minst kvalitet mer. **17.Lf4 Kf8** Etter 17...Se4 18.Sc7+ Kf8 kan hvit om ikke annet ta tårnet på a8. **18.Sd6** Svart må gi dronningen for å unngå matt. **1-0**

Dermed kunne jeg gå inn i sluttrunden med et halvt poengs ledelse på Gausel. Da Gausel i siste runde tidlig ble enig om remis med Daniel Hersvik, visstnok fordi han mente jeg sto godt mot Rune Djurhuus og at han dermed ikke vil oppnå noe likevel med et risikabelt gevinstforsøk, kunne jeg i god stilling tilby Djurhuus remis, noe han aksepterte.